

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De Brvnone, Dicto Gregorio V. Papa Romano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

DE BRVNONE, DICTO GRE-
GORIO V. PAPÁ ROMANO.

CONSEQVENTER nunc dicam non de
 Henrico, Ottonis III. in Imperio succes-
 fore, sed prius de duobus alijs eiusdem con-
 sanguineis coætaneis, ne temporis ordinem
 perturbem, de Brunone, & Bonifacio, quorū
 vterq; professione, & statu summi fuerunt in
 Ecclesia Prælati, & Doctores. Ac primo loco
 Brunonē quod attinet, filius fuit ille Ottonis,
 Sueviæ & Bauariæ Ducis, qui fuit filius Lu-
 dolphi, primogeniti filij Ottonis I. Impera-
 toris: Igitur Cæsaris Ottonis I. pronepos. Ma-
 ter eius fuit Iudith Lotharingica. His Bruno
 parentibus oriundus, adolescēs, literatę pieta-
 ti operā dedit, adeoq; in eius studio profecit,
 vt ætate maturior meruerit præfici Ecclesiæ
 Verdensi in Westphalia Episcopus, qui tunc
 cænobiū fundauit Oldēstādēse. Sed meliore
 Cathedra dignus, non multo post tempore
 Pontifex creatur Romanus, mutato nomine
 Gregorius V. Inuenit tempore electionis æ-
 mulum, & Dignitatis Apostolicæ competi-
 torem, Philagathum, patria Calabrum, ori-
 gine verò Græcum, Episcopum Placentinū,
 nuncupatum pro breui sēsionis suæ tempore
 Iohannem XVI. quem, vt supra dictum fuit,
 Crescētius senator, à Romanis consul electus,
 suā in.

fuâ instituerat authoritate. Sed qui truculen-
tis vtrumq; affecit pænis Cæsar Otto III. ag-
natum suum Gregorium, amoto schismate, in
pacifica fede collocavit: quod sic breuib. in-
dicat verbis Ditmarus lib. 4. *Dehinc Romã ve-
niens gloriosè nepotem suũ Brunonem Ottonis fi-
lium Ducis, in loco Iohannis Papæ nuper defuncti
cum omnium laude presentium constituit.*

Rebus itaque compositis Gregorius Papa
salubria inquit consilia, quæ spectant, tum S.
R. Ecclesiam, tum Imperium, concilium con-
uocatis Romam Episcopis congregans, cuius
memoria est in Actis S. Adelberti, Episcopi
Pragæ, apud Prutenos Martyris, de quo su-
pra in Ottone III. dictum fuit, qui à Bohemis in
exiliũ pulsus Romã venerat, petens à Papa li-
cetiã, & benedictione peregrinandi ad terrã
Sanctã. Quæ non parue considerationis causa,
in eadẽ tunc Synodo peruoluitur & votis E-
piscoporum, in primis Archiepiscopi Mogun-
tini, concluditur, vt Adelbertus posthabito
vitæ discrimine redeat ad refractarias oues.

* *Affensit Papa Gregorius, & semel susceptum gre-
gem non posse eum impunè dimittere Scripturæ
sententijs affirmat.* *In Actis
S. Adelb.

DE ORIGINE ELECTIONIS

REGIS ROMANOR. PER VOTA PROCERVVM

GERMANIÆ.

QVOD AD Imperiũ verò, sollicitè tractavit
cũ Cæsare Ottone III. agnato suo, quẽ in

F 2

infelice